

Sygn. akt I PK 79/17

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z powództwa D. P.
przeciwko Zespołowi Szkół [...] w B.
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 8 lutego 2018 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w K.
z dnia 28 listopada 2016 r., sygn. akt V Pa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 28 listopada 2016 r., sygn. akt V Pa [...], Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. – w sprawie z powództwa D. P. przeciwko Zespołowi Szkół [...] w B. – oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. z 30 marca 2016 r., sygn. akt IV P [...], oddalającego powództwo D. P. o przywrócenie do pracy u strony pozwanej.

Powyższy wyrok Sądu Okręgowego powód zaskarżył skargą kasacyjną. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano, że „skarga jest oczywiście uzasadniona, gdyż strona pozwana proponując w toku procesu zatrudnienie powoda na pełen etat dała dowód na brak zaistnienia przesłanek

uprawnających do stosowania art. 20 ustawy – Karta Nauczyciela w przedmiotowej sprawie”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna powoda nie kwalifikuje się do przyjęcia jej do merytorycznego rozpoznania. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Wniesiona w sprawie skarga kasacyjna zawiera wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania uzasadniony w ten sposób, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Nie można jednak uznać, że skarżący wykazał istnienie przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Wykazanie podnoszonej w skardze oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) – jako przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania – wymagałoby przedstawienia tego, w czym wyraża się „oczywista zasadność” skargi oraz argumentacji wykazującej, że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, LEX nr 198531, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 204/06, LEX nr 421035, z dnia 9 stycznia 2008 r., III PK 70/07, LEX nr 448289, z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, LEX nr 448205, z dnia 3 kwietnia 2008 r., II PK 352/07, LEX nr 465859 i z dnia 5 września 2008 r., I CZ 64/08). Podczas, gdy dla uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla przyjęcia skargi do rozpoznania – z uwagi na jej oczywistą zasadność w rozumieniu

art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. – niezbędne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły, czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, LEX nr 82274, z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, LEX nr 375616, z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/ 07, LEX nr 453107, z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, LEX nr 490364, z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, LEX nr 491538 i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, LEX nr 494134). W judykaturze podkreśla się, że przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 nr 13, poz. 230, z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, LEX nr 442743, z dnia 11 kwietnia 2008 r., I UK 46/08, LEX nr 469185 i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08, LEX nr 494133 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2013 r., III SK 11/13, LEX nr 1380967).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia powyższych wymogów; nie wykazuje, aby w sprawie występował stan „oczywistej zasadności” skargi kasacyjnej w rozumieniu przepisu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Autorka rozpatrywanej skargi uzasadnienie wniosku buduje na założeniu, że skoro powodowi w toku procesu dyrektor pozwanej zaproponował pracę na pełen etat to nie mogło być mowy o zmianach organizacyjnych w pozwanej szkole uprawniających do zastosowania wobec powoda art. 20 Karty Nauczyciela. Założenie to, stawiane sprzecznie z podstawą faktyczną zaskarżonego wyroku Sądu drugiej instancji, ignoruje cały zespół ustaleń faktycznych stanowiących punkt odniesienia do zastosowania w sprawie przepisów prawa materialnego przedstawionych przez Sąd Okręgowy w K. w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

W sprawie ustalono, że na dzień złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu stosunku pracy powodowi, zgodnie z arkuszem organizacyjnym na rok szkolny 2015/2016, zatwierdzonym przez Radę Gminy M. w dniu 20 maja 2015 r., zmniejszona została w Zespole Szkół w B. liczba godzin wychowania fizycznego o 4. Pozwany zaproponował powodowi możliwość dalszego zatrudniania od 1 września 2015 r. w wymiarze 8/18 etatu w Szkole Podstawowej i 1/18 etatu w Gimnazjum, prosząc o złożenie w terminie do dnia 28 maja 2015 r. oświadczenia o wyrażeniu zgody na ograniczenie zatrudnienia z jednoczesnym proporcjonalnym zmniejszeniem wynagrodzenia, co skutkowałoby cofnięciem wypowiedzenia stosunku pracy i obniżenia wymiaru czasu pracy do 9/18 etatu. Powód nie wyraził zgody na zatrudnienie w rozmiarze 9/18 etatu. Nie zgodził się także na wyrażoną przez pozwanego w toku procesu propozycję ugodowego załatwienia sprawy i zatrudnienia ostatecznie powoda na pełny etat, ale tylko na czas trwania roku szkolnego 2015/2016.

Według Sądu drugiej instancji pozwany pracodawca wykazał, że na dzień złożenia powodowi oświadczenia o wypowiedzeniu stosunku pracy, faktycznie doszło do zmian organizacyjnych powodujących zmniejszenie liczby godzin wychowania fizycznego z 32 do 28. Wskazana powodowi przyczyna wypowiedzenia stosunku pracy była rzeczywista i konkretna. Kryteria, którymi kierował się pozwany pracodawca przy wyborze powoda do rozwiązania stosunku pracy były prawidłowo i obiektywnie zastosowane. Podana powodowi przyczyna wypowiedzenia stosunku pracy spełnia wymogi, jakie wynikają z art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela oraz odpowiada kryterium prawdziwości i konkretności.

Autorka skargi nie przedstawia przekonującej argumentacji polemicznej, którą wykazałaby walor oczywistej zasadności jej skargi kasacyjnej w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Stwierdzając, że nie zachodzą przyczyny przyjęcia skargi, określone w art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił zgodnie z art. 398⁹ § 2 k.p.c.